

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.3. Illustri exemplo asseritur eadem exercitatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

Postremum: (quanquam non magnum est, at fortè ar-
ridebit nonnemini) ut in hujus exercitationis clausula, ei
calvariæ (quæ ad crucis pedem apponi solita, mortis nostræ
per Christum exarmatæ, & ad crucis triumphale lignum,
spolij instar adjunctæ, symbolum est) subinde osculum fi-
gas: testatus hoc pacto te mortem de manu Dei, cum hora
illius venerit, libenter esse acceptaturum, eamque sive ut
donum amantis, sive ut flagellum punientis, perinde exoscu-
laturum esse. Eodémque recidet, si eam humani capitis
figuram, duntaxat appositam dixeris ad supplicij locum in-
dicandum, qui à calvarijs, quæ istic jacerent nomen acce-
perit; sive ea denique primi hominis Adam calva est, quem
istic sepultum, receptissimam est SS. Patrum traditio. Nam-
que sic etiam mortalitatis nostræ monumentum est, in eaq;
mortis necessitatem unicuique impositam intueri & ample-
cti licebit.

§. 3.

Illustri exemplo asseritur eadem Exercitatio.

Simili fermè ratione ad mortem sese exercebat Venerabi-
lis Pater Cæsar de Bus, is qui Religionis Patrum, quos
vocant, Doctrinæ Christianæ, in Gallijs autor atque condi-
tor fuit: qui sive ad mortis memoriam familiarius retinen-
dam, sive ad assiduum vitæ sanctioris ac perfectioris incita-
mentum, quotidie prius quàm consveto somno concederet,
quendam sibi tanquam sui funeris apparatus; aut verius
pietatis scenam, istum in morem adornabat.

l. 2. Vir. c. 8.

Aquæ sanctæ vasculum cum peniculo lustrali statue-
bat in scabello ad lectuli caput; ad pedes verò in scabello
altero lucernam collocabat per noctem arsuram: tum sese
in strato industriè componens, sumptoque inter manus
Christi cruci suffixi signo, pijs precationibus commendabat
illi animam suam, perinde atque si eam sibi noctem supre-
mam

nam fore intelligeret, aut confestim sibi è vita excedendum esset. Inter quas pias commentationes somno denique cede-
bat; ac luce posterâ eo in habitu evigilans, diem illam sibi singulariter ad sui emendationem à Deo concessam interpretabatur; eamque proinde in lucro ponens, perfectioris vitæ studium arripiebat ardentius, quasi se idcirco ab ipsis inferis divinitus ereptum, vitæq; redonatū intueretur.

Iraque vir pius (quod sapienti faciendum præcipiebat Seneca) *nullo non die se extulit.* Cùmque ex asceticæ vitæ præceptionibus, ad quotidianam spiritûs renovationem, sanctumque fervorem concipiendum, duo hæc plurimum valeant; diem omnem, vel tanquam primam religiosi studij, vel tanquam supremam aspicere, uno ille invento utrumque fecit: omni quippe die sese componens, rursus omni die tanquam superstes sibi vivens, quotidie cœpit de integro Deo vivere, quotidie postremum vixit.

Sed attende, amabo, priusquam hoc caput finiam; in talem virum quàm ea bellè conveniant, quæ loco jam laudato Seneca, Elogij instar, attexuit: *Ille beatissimus est, & securus sui possessor, qui crastinum sine sollicitudine expectat. Quisquis dixit, Vixi; quotidie ad lucrum surgit.*

CAPUT VI.

Missæ Sacrificio quotidie frequentando, passionis ac mortis Domini memoriam renovare.

§. I.

Missæ Sacrificium expressam quandam passionis Christi representationem esse.

Postulat à te in benignissimum Redemptorem propensa pietas & grati animi devotio; ut sacrosancto Missæ Sacrificio (cujus celebratio, ut S. Thomas loquitur, *imago quædam*)

S 2

3. p. 94 830
a. 1.